

14 СЪВЕТА ЗА ВЪЗПИТАНИЕТО НА МАЛЧУГАНИТЕ В ПРЕДУЧИЛИЩНА ВЪЗРАСТ

Издавали ли сте в следната ситуация - в детската градина или навън детето ви е послушно и изпълнително, а вкъщи става съвсем различно? Не сте единствените родители, които са преживявали подобно нещо. Децата знаят, че любовта на родителите им е безусловна, и затова често си позволяват да изпробват границите на родителското търпение. Предлагаме ви няколко съвета и идеи от специалисти, които ежедневно работят с деца, как да се справите с този проблем и заедно с това да мотивирате малките палавници да усвоят нови умения и нови знания за околния свят.

Самостоятелност

На 3-4-годишна възраст децата все още имат нужда от помощта на родителите си, но заедно с това могат да се справят самостоятелно с много повече неща, отколкото ние си мислим. Ето как можете да окуражите децата да бъдат по-самостоятелни:

1. Очаквайте повече и не помагайте на децата в ситуацията, в които могат да се справят сами. На тази възраст децата могат сами да си наливат вода, да отсервират, да закачат своите връхни дрехи. Време е да спрете да им поднасяте всичко наготово. Определено ще бъде по-лесно и по-бързо, ако го свършите вие, но така няма да научите детето да бъде самостоятелно. Тук ще ви е от помощ един вълшебен въпрос: „Искаш ли да ти помогна, или можеш да се справиш сам/а?” Децата обикновено искат да опитат сами.

2. Не поправяйте това, което детето е направило само. Освен ако не е крайно наложително, не поправяйте това, което детето е свършило само. Ако е оправило леглото си, но не е опънало идеално завивките – оставете го така. Ако се е облякло само, но дрехите не си подходат много – похвалете оригиналния му стил. Ако постоянно поправяте детето, то ще се обезкуражи и ще остане с впечатлението, че не може да се справя само.

3. Оставете детето само да се справя с прости проблеми. Ако видите, че детето се опитва да стигне до играчка или книга на по-висок рафт и ще успее, ако се надигне на пръсти – не бържайте да тичате на помощ. Оставете му време да намери решение на проблема. Така му помагате да опознава собствените си възможности и да гради характер. Нормално е да искате всичко да бъде идеално, но ако постоянно помагате на детето да решава проблемите си, не му давате възможност да усети радостта от малките победи.

4. Включете детето в домашните задължения. Когато детето носи отговорност за някоя лесна задача в домакинството, то се чувства по-уверено и знаещо. Ако му се доверите, че може само да полива цветята например, то ще повярва в собствените си сили и със сигурност ще се опита да направи нещо повече - да се облече само или да си оправи леглото. Важно е да сте сигурни, че детето може да се справи с домашната работа, която му възлагате. Целта е да му помогнете да се почувства пълноценен и справящ се член от семейството.

Работа в екип

Спечелете доверието на детето и работете заедно с него. Умението да работи в екип - както с вас, така и със своите връстници, ще му е от полза цял живот.

5. Рутината е полезна. Децата са по-изпълнителни в детската градина, защото знаят какво се очаква от тях. Там програмата е ясна всяка седмица. Вкъщи няма как всеки ден да правите едно и също, но е хубаво детето да свикне, че има определен ред и правила. Спрете се на няколко и ги спазвайте всеки ден. Например, всички да се облекат преди закуска, ръцете да се мият винаги след прибиране у дома, приказка за лека нощ се чете, след като детето е облякло пижамата си... Постепенно следването на тези „домашни правила“ ще стане нормално за децата и ще им вдъхне повече увереност и спокойствие.

6. Предупреждавайте. Много често децата недоволстват, когато им кажете, че е време да изключат телевизора, да се приберат у дома и т.н. В детската градина те знаят колко време имат за игра, кога е време за храна или за сън. Затова е хубаво да ги предупреждавате по-рано, когато трябва да привършат със заниманията си. Ако трябва да излезете в 8:30 часа, предупредете ги в 8:15 часа, така че да имат още 5 минутки за игра и 10 минутки да се приготвят за излизане. В краен случай – може да използвате и аларма, която да напомня на детето, че времето минава.

7. Давайте възможност за избор. Ако детето отказва да седне с вас на масата за вечеря, вместо да го хокате, дайте му вариант за избор: „Може да вечеряш в стаята си, но там няма да чуеш какво интересно нещо преживях днес“ или „Може да вечеряш в стаята си, но после трябва

да пуснеш прахосмукачка, за да събереш трохите”. Имайте предвид, че когато давате възможност за избор на детето си, трябва да уважите решението му.

8. Не използвайте изречения, започващи с „Ако...”. Вместо: „Ако си изядеш обяда, ще излезем на разходка”, кажете: „Когато си изядеш обяда, ще излезем на разходка”. Този подход ще ви помогне с възпитанието на малкия палавник, особено когато е недоволен от нещо, което трябва да направи.

9. Насърчавайте работата в екип. Ако детето ви спори с друго дете за играчка –определете време (например 10 минути), в което ще се редуват да играят с играчката. Задължително обаче им покажете, че ще е много по-забавно, ако играят заедно. Но не се намесвайте грубо, ако децата спорят (стига ситуацията да не става опасна) – оставете ги сами да намерят решение, защото няма винаги да бъдете там, за да помагате.

Как да се справим

по-ефективно с възпитанието на детето?

Всеки родител си задава този въпрос. Ето няколко стъпки, които ще са ви от помощ при справянето с различни проблемни ситуации.

10. Пренасочвайте. Ако детето скача на леглото, вместо да викате, предложете му да почетете или да порисувате заедно. Така ще го пренасочите от едно занимание към друго, без да се стига до караници.

11. Ако детето отказва да прави нещо, превърнете ситуацията в игра. Забавлението и играта са два много успешни инструмента, които родителите често забравят да използват. Ако детето не иска да обуе обувките си сутринта, направете се, че сте в магазин за обувки. Поканете го във вашия магазин, където ще намери перфектния чифт, избран специално за него!

12. Предотвратете трудните раздели. За децата първата раздяла с родителите е трудна и плашеща. Те често не искат да ги оставяте сами в детската градина. Поговорете за това и дайте възможност на детето да сподели своите притеснения. Може да му подарите нещо ваше - медальон или гривна. Чрез вашите вещи детето ще чувства близостта ви и ще понесе много по-лесно раздялата.

13. Винаги давайте възможност на детето да поправи грешките си. Ако детето е рисувало по стената, по-добре е заедно да почистите рисунките, вместо да му се карате. Така ще му помогнете да разбере, че стореното не е било правилно, и ще му дадете възможност да

поправи белята само. По този начин децата научават кое поведение е приемливо и кое – не, и осъзнават, че всяко действие има определен резултат.

14. Не отлагайте разговора, когато детето е постъпило неправилно. Ако детето направи нещо нередно, не отлагайте разговора за това. Много често родителите предпочитат да обсъдят проблемите, когато се приберат у дома, но обикновено дотогава децата вече са забравили стореното. Същото важи и за наказанията. Ако сте решили да отмените съботното посещение в зоопарка, защото детето е направило някаква беля в понеделник, то трябва още в този ден да кажете на детето какви са последствията от действията му. Ако се сблъска с тази новина в събота, детето ще е забравило за случилото се в понеделник и ще има чувството, че го наказвате незаслужено.